

HISTORISK TIDSKRIFT
(Sweden)

131:4 • 2011

presentationer intressanta inblickar i olika fält. Flera mötesdeltagare som tillfrågades tyckte ha samma uppfattning. Heldagssessionerna med sitt omfång samlade kanske främst forskare som redan var djupt inne i respektive område och var mindre lockande för utomstående. Risken kan vara att heldagssessioner blir alltför tungrodda, med ett stort antal inledningar och presentationer. Samtidigt behövs mer övergripande teman som ges god tid att presentera nya ansatser och tolkningar.

Med tanke på att omprövning ständigt behövs när forskningens villkor snabbt förändras, var det avslutande rundabordssamtalet om de nordiska historikermötena ett bra initiativ. Åsikterna kanske inte speglar nordiska historiker i allmänhet, eller ens de som var i Tromsö, men ett 25-tal deltagare uttryckte i alla fall ett starkt stöd för de nordiska historikermötena, i huvudsak i dess nuvarande form. Ståndpunkterna ligger helt i linje med mina egna. Här betonades värdet av generalistmöten när forskningen alltmer splittras upp i separata områden och att Norden med sin kulturella och språkliga gemenskap är en fruktbar region för jämförelser (vilket ibland negligeras för kontinentala komparationer). Det önskvärda med att skandinaviska språk är huvudspråk framhölls, något som inte hindrar att till exempel finländska och isländska deltagare kan använda engelska på sessioner som i övrigt är på skandinaviska. Frågan om en mer kontinuerlig struktur togs också upp i syfte att undvika att varje mötesarrangör får börja från noll. Likaså, menade man, kan det nordiska lyftas fram vid världshistoriska möten.

Till det skulle jag vilja lägga värdet av att forskning och platsen för mötena kopplas ihop. Med exkursioner och andra evenemang gavs kunskaper och perspektiv som den mest avancerade konferenssession inte alltid kan åstadkomma. Att mindre universitets- och högskoleorter kan vara arrangör har därför stor betydelse för nordiskt forskarsamarbete. Stafettpinnen lämnades vid avslutningen i Tromsö vidare till Joensuu i Norra Karelen, där nästa möte kommer att hållas 2014.

Södertörns högskola

TORBJÖRN NILSSON

Nytt från Historiska Föreningen

Svenska Historiska Föreningen är som läsaren av denna spalt säkert redan vet föreningen bakom *Historisk tidskrift*. Föreningen har dock också andra åtaganden och genom den här spalten är tanken att framöver regelbundet kunna informera medlemmarna om föreningens verksamhet.

Svenska Historiska Föreningen leds av en styrelse bestående av tolv per-

soner: ordförande, sekreterare, skattmästare och ytterligare nio ledamöter. Styrelsens ledamöter väljs av årsmötet för en period på tre år på så sätt att fyra ledamöter väljs vid varje årsmöte. En ledamot kan sitta i styrelsen högst två mandatperioder i följd.

Föreningens årsmöte hölls i år i maj i samband med historikermötet i Göteborg. Årsmöteshandlingarna och den ekonomiska redogörelsen publicerades i föregående nummer av *Historisk tidskrift*.

Vid årsmötet valdes ny skattmästare. Föreningens skattmästare är undantagen från regeln att en styrelseledamot inte kan vara med i styrelsen längre än sex år. Carl Erik Hedlund som varit föreningens skattmästare sen 1999 hade inför årsmötet meddelat att han inte önskade att bli omvald. Carl Erik Hedlund, som har varit både företagsledare och riksdagsledamot, värvades som skattmästare till föreningen i samband med att han läste historia. Tack vare Carl Erik Hedlunds kompetens och engagemang har föreningen en god överblick över sina resurser, något som är nödvändigt om vår mer än 130 år gamla förening ska kunna fortsätta att uppfylla sitt ändamål som är att främja historisk forskning och intresset för historia.

Jag vill rikta ett varmt och uppriktigt tack till Carl Erik Hedlund för det sätt på vilket han utfört uppdraget som skattmästare. Det engagemang Carl Erik Hedlund har visat för föreningen har stärkt oss i uppfattningen att historia är viktigt.

Jag vill också passa på att välkomna Annika Åkerblom som ny skattmästare. Annika Åkerblom är ekonomhistoriker och har bland annat varit chef för samhällsvetenskapliga fakultetskansliet vid Stockholms universitet, förvaltningschef för Danshögskolan och för Linnéuniversitet.

Årsmötet hölls som sagt i samband med det femte svenska historikermötet, vilket är en av Svenska Historiska Föreningens aktiviteter utöver *Historisk tidskrift*. Föreningen är beroende av kollegers entusiasm och arbetsinsats för att historikermötet ska kunna bli av vart tredje år. Historikermötet i Göteborg har vi kollegerna historiker, ekonomhistoriker och idéhistoriker vid Göteborgs universitet att tacka för. Ett stort tack för en stor, elegant genomförd och inspirerande konferens! En sammanfattning fanns i föregående nummer av *Historisk tidskrift*. Utmaningen att anordna nästa historikermöte, som går av stapeln 2014, har antagits av kollegerna vid Stockholms universitet. Tack för att ni ställer upp!

ELISABETH ELGÁN
ordförande i Sv. Hist. Fören.